درباره ی مردی که کارِ نیکی انجام می دهد و مردم او را به خاطر آن می ستایند، چه می فرمایی؟ فرمود: «این مژده ی زودهنگام مومن است».

از ابوذر رضی الله عنه روایت است که می گوید: به رسول الله صلی الله علیه وسلم گفته شد: درباره ی مردی که کارِ نیکی انجام می دهد و مردم او را به خاطر آن می ستایند، چه می فرمایی؟ فرمود: «تِلْكَ عَاجِلُ بُشْرَى المُؤْمِنِ»: «این مژده ی زودهنگام مومن است».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

رسول الله صلی الله علیه وسلم در مورد کسی که عمل صالح وی برای الله است و مردم در قصد و نیت وی جایگاهی ندارند اما او را به خاطر عمل نیک و صالحش ستایش می کنند و می گویند: فلانی اهل خیر است، فلانی طاعتش زیاد است، فلانی زیاد به مردم نیکی می کند و سخنان مشابهی در مورد او می گویند، می فرماید: «این مژده ی زودهنگام مومن است». و به این ترتیب او را ستایش می کند. چون وقتی مردم از انسان به خوبی یاد کنند، آنها گواهان الله در زمین هستند؛ به همین دلیل وقتی جنازه ای را از کنار رسول الله صلی الله علیه وسلم و اصحابش می برند و مردم از او به نیکی یاد می کنند، می فرماید: «واجب شد». و وقتی جنازه ی دیگری را می برند و از او به بدی یاد می کنند، می فرماید: «واجب شد». لذا صحابه می پرسند: ای رسول خدا، چه واجب شد؟ می فرماید: «به جنازه ی نخست بهشت واجب شد و به جنازه ی دوم دوزخ؛ شما گواهان الله در زمین هستید». معنای اینکه می فرماید: «تِلْكَ عَاجِلُ بُشْرَى المُؤْمِنِ» همین است. اما تفاوت این مورد با ریا در این است که ریاکار عملی را انجام نمی دهد مگر برای اینکه مردم او را ببینند و او را ستایش کنند؛ در این صورت دیگران را با الله متعال شریک کرده است؛ اما مورد مذکور در این حدیث، نیتش خالص برای الله متعال بوده است و گمان نمی کرده و انتظارش را هم نداشته که مردم او را ستایش نموده یا مذمت کنند؛ در این صورت اگر از وی ستایش نموده و تعریف کنند، ریا نیست بلکه مژده ی زودهنگام اوست. و تفاوت این دو بسیار زیاد است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/8900